

ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ที่มีต่อทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Result of Using Davies' Practical Skill Instructional Model on the Basic Chairball Skills of Students in Prathom Suksa 2

นิคม อนากาศ¹, มนูญพงศ์ ชัยพันธุ์², นาราภัทร รัตนพิรุณ³

Nikom Anakad¹, Manoonpong Chaiyaphan², Naraphat Rattanapirun

Received : May 25, 2024; Revised : June 12, 2024; Accepted : February 19, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอกก่อนเรียนและหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 2) เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอกตามหลังเรียนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

¹ คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุรนารมภ์ : Master's Student, Faculty of Education and Arts, Suvarnabhumi Institute of Technology.

² คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุรนารมภ์ : Lecturer, Faculty of Education and Arts, Suvarnabhumi Institute of Technology.

³ นักวิชาการอิสระ : Independent Scholar.

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 2) ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แชร์บลล, ทักษะปฏิบัติของเดวีส์, ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลล

Abstract

This research aimed to 1) compare the basic skills in chairball for students before and after using Davies' practical skill instructional model, 2) compare the basic skills in chairball for students after using Davies' practical skill instructional model with a passing criterion of 70 percent, and 3) investigate the satisfaction levels of students regarding learning the basic skills using Davies' practical skill instructional model. The samples of the research were 24 Prathom Suksa 2 students, Sarasas Witaed Bangbon School, which were selected through simple random sampling in the first semester of the academic year 2023. The research tools included 1) a lesson plan, 2) a practical skill assessment form, and 3) a satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were percentages, mean, standard deviation, and t-test.

The results showed that 1) the basic skills in chairball for students after using Davies' practical skill instructional model was higher than before using at a statistical significance level of .05. 2) the basic skills in chairball for students after using Davies' practical skill instructional model was higher than the 70 percent criterion at a statistical significance level of .05. and 3) the overall satisfaction of the students regarding learning the basic skills using Davies' practical skill instructional model was high level.

Keywords: Chairball, Davies' Practical Skill, Basic Chairball Skills

บทนำ

พลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งเน้นการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนานักเรียนทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุล (นุชรินทร์ สมศรี, 2564; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) พลศึกษา มีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายสำหรับการปฏิบัติกรรมต่าง ๆ รวมถึงการเล่นกีฬา จึงมีการบรรจุวิชานี้ในระบบการศึกษาของโรงเรียน ทั้งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถภาพทางกาย รวมถึงทักษะด้านการกีฬา ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล

การเรียนวิชาพลศึกษาโดยการอธิบายและสาธิตเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดวิธีหนึ่ง (ภูมิสิทธิ์ สัจจพัฒนา, 2561) เมื่อผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเห็นลักษณะการเคลื่อนไหวหรือวิธีการที่ถูกต้องอย่างแท้จริง เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายและประยุกต์เวลา ซึ่งที่ผ่านมาในการสอนของผู้วิจัยได้ใช้วิธีการอธิบายและสาธิตในวิชาพลศึกษา เมื่อต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้จะใช้การสาธิตให้ผู้เรียนได้เห็นลักษณะท่าทางต่าง ๆ ประกอบกันไปกับคำอธิบาย หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลองปฏิบัติตาม ซึ่งอาจจะมีการลองผิดลองถูก ตามประสบการณ์ของผู้วิจัย การฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บอลให้ผู้เรียนโดยการอธิบายและสาธิต ทำให้พบปัญหาที่เป็นธรรมชาติจากการปฏิบัติของผู้เรียนที่ไม่ค่อยถูกวิธี ซึ่งผู้เรียนเมื่อฝึกฝนเองตามธรรมชาติอาจไม่ครบถ้วนตามต้นฉบับ ถึงแม้ว่าการสาธิตในห้องเรียนแบบถูกวิธี แต่การซึ่งทราบวิธีการในระยะสั้น ๆ อาจไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติอย่างถูกต้อง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาแชร์บอลเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงได้ศึกษารูปแบบและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมสมอุดคล้องกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บอล โดยพบว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นรูปแบบการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาแชร์บอลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ การสาขิตทักษะด้วยการแยกส่วนแต่ละองค์ประกอบ และการฝึกซ้อมแบบมีเทคนิคและวิธีการ ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเทคนิคและการดำเนินการที่ถูกต้องในการปฏิบัติ จากการทบทวนวรรณกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์พบว่า มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในกิฬาว่ายน้ำ (สมจัด ประทัยงาม, นพเรศวร ธรรมศรัณยกุล, เนลิมพล สวัสดิ์ พงษ์ และอรจิตา ประสงาร, 2562) การเคลื่อนไหวพื้นฐาน (โภคล เกตุกัน, ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี และศิริวรรณ จรัสรวรรณ, 2565) กีฬาฟุตซอล (ชัยวัฒน์ อันปัญญา, 2565) กีฬาแฮนด์บอล (คำพาง ศรีท้าวปากดี, นิตยา ทองจันชาต, ประพันธ์ศักดิ์ เดชศรี, ศิรินธร จัตุชัย และกัญจนา แวงวรรณ, 2566) เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว และพื้นฐานการเล่นกีฬา นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบการสอนแบบปกติ ซึ่งใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายและสาธิตพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะปฏิบัติมากกว่า รูปแบบการสอนแบบปกติ (บาล ชาบีรัมย์ และอมรเทพ วันดี, 2565)

การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ในการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออก โดยมีแนวคิดว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย ทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ให้ได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงไปสู่ ทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเร็วขึ้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ (พิศนา แคมมานี, 2552) ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลของวิชาพลศึกษาเป็นการสอนที่มีการฝึกฝนและปฏิบัติจริง โดยจัดเป็นการเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์ ดังนั้น การสอนทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บล จึงประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ แล้วค่อยเชื่อมโยงไปทักษะใหญ่ การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของ เดวีส์เป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสาขิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาขิตและให้ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ 3) ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ และ 5) ขั้นให้ ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ซึ่งรูปแบบการสอนดังกล่าวเป็นรูปแบบการ

สอนทักษะปฏิบัติที่มีขั้นตอนการปฏิบัติจากทักษะย่ออย ฯ ไปสู่ทักษะในภาพรวมอย่างมีลำดับ ที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่ออย ฯ เหล่านี้ได้ด้วยตนเองภายใต้การชี้แนะชี้นำของครุผู้สอนอย่าง เหมาะสม โดยผู้วิจัยคาดหวังว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ จะเป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอตอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอตก่อนเรียนและหลังเรียนตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอตหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอตหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอตหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนห้องเรียน 3 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บล และความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ จำนวน 7 แผน แผนละ 60 นาที รวม 7 ชั่วโมง ประกอบด้วย ทักษะการส่งลูกบลสองมือระดับอก ทักษะการรับลูกบลสองมือระดับอก ทักษะการส่งลูกบลสองมือเหนือศีรษะ ทักษะการรับลูกบลสองมือเหนือศีรษะ ทักษะการส่งลูกบลกระดอน ทักษะการรับลูกบลกระดอน และทักษะการยิงประตุสองมือ โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

2. แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บล เป็นการประเมินจากการสังเกต ดังตารางที่ 1 โดยแบบประเมินเป็นแบบ Rubric Score (กฤตยาภรณ์ โตพิทักษ์, 2563; ทิพรัตน์ ไตรศิริสาคร, 2555) ที่มีเกณฑ์การให้คะแนน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับคะแนน 4 คือ ปฏิบัติต่อเนื่อง ครบถ้วน 4 ข้อ ระดับคะแนน 3 คือ ทำตามระดับคะแนน 4 ได้เพียง 3 ข้อ ระดับคะแนน 2 คือ ทำตามระดับคะแนน 4 ได้เพียง 2 ข้อ และระดับคะแนน 1 คือ ทำตามระดับคะแนน 4 ได้เพียง 1 ข้อ ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ตารางที่ 1 แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บล

ทักษะ	การประเมินจากการสังเกต	ทักษะ	การประเมินจากการสังเกต
การส่งลูกบลสองมือ	1) ยืนแยกเท้า 2) สองมือจับลูกบลระดับอก	การรับลูกบลสองมือ	1) เคลื่อนที่เข้าหาลูกบล 2) ก้มลำตัวและงอเข่าเล็กน้อย

ทักษะ	การประเมินจากการสังเกต	ทักษะ	การประเมินจากการสังเกต
	3) ก้าวเท้าไปข้างหน้าพร้อมส่งลูกบอล ออกไป 4) แขนเหยียดตึงและมือแบะออก ด้านข้าง		3) ยื่นแขนทั้งสองข้างออกเพื่อ รับลูก 4) กำนั่งมือเมื่อสัมผัลูก แล้ว ดึงลูกเข้าหาระดับอก
การส่งลูกบอล สองมือ ^{เห็นอศีรษะ}	1) ยื่นแยกเท้า 2) จับลูกบอลด้วยมือทั้งสองข้าง ยกขึ้นเห็นอศีรษะ งอแขนไปข้างหลัง เล็กน้อย 3) ส่งลูกบอลเหยียดแขนตามทิศทางที่ ส่งลูกบอลไป 4) ก้าวเท้าไปข้างหน้า	การรับลูกบอล สองมือ ^{เห็นอศีรษะ}	1) กระโดด 2) เหยียดแขนทั้งสองขึ้นรับลูก บอล 3) สัมผัลูกบอลแล้ว ตึงไว้ ระดับอก 4) ลงสู่พื้นแยกเท้า งอเข่า เล็กน้อย
การส่งลูกบอล กระดอน	1) ยื่นแยกขา 2) จับลูกบอลด้วยมือทั้งสองในระดับ อก 3) ผลักลูกบอลให้กระแทกพื้น ตรงตำแหน่งที่กำหนด 4) บลอกกระดอนไปข้างหน้า ทิศ ทางตรงกับผู้รับบอล	การรับลูกบอล กระดอน	1) หันหน้าเข้าหาลูกบอล คว่ำฝ่า มือทั้งสองข้าง 2) กำนั่ง ขณะลูกบอลกระดอน ขึ้นจากพื้น 3) ก้มตัวรับลูกบอล 4) ดึงลูกบอลเข้าหาระดับอก
การยิงประตู สองมือ	1) จับลูกบอลสองมือ ชูลูกบอลให้อยู่เหนือศีรษะ 2) ย่อเข่า ตามองดูตากrä 3) สปริงตัวขึ้นพร้อมกับผลักลูกบอลไปเห็นอศีรษะ 4) ลูกบอลลงในตะกร้า		

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส์ ที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามกับนิยามปฏิบัติการจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจุบันเทคโนโลยีทางข้อมูลในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็ก แข่งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ แจ้งบทบาทของผู้สอน ผู้เรียน และการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยดำเนินการดังนี้

2.1 ทดสอบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลก่อนเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอล

2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็ก

2.3 ทดสอบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอล หลังเรียนโดยใช้แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอล และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็ก ใช้การทดสอบค่าที่ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for Dependent)

3.2 การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็ก กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 ใช้การทดสอบค่าที่แบบเทียบเกณฑ์ที่กำหนด (One Sample t-test)

3.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็กของนักเรียนโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2541)

2.51 - 3.00 หมายความว่า พึงพอใจในระดับมาก

1.51 - 2.50 หมายความว่า พึงพอใจในระดับปานกลาง

1.00 - 1.50 หมายความว่า พึงพอใจในระดับน้อย

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอกก่อนเรียนและหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ทั้งหมด 7 ทักษะ พบร่วมกันเรียนทุกทักษะของนักเรียนทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 8.79 (ร้อยละ 31.40) และคะแนนเฉลี่ยรวมทักษะก่อนเรียนของนักเรียนทุกทักษะอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 0-49) หลังจากที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ คะแนนเฉลี่ยรวมหลังเรียนทุกทักษะมีค่าเท่ากับ 22.92 (ร้อยละ 81.85) เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรายทักษะพบว่า ทักษะการส่งลูกบลลส่องมีอัตโนมัติ (ร้อยละ 89.58) ทักษะการส่งลูกบลลส่องมีระดับออก (ร้อยละ 86.46) ทักษะการส่งลูกบลลส่องมีระดับดี (ร้อยละ 85.42) ทักษะการรับลูกบลลส่องมีระดับออกและการรับลูกบลลส่องมีอัตโนมัติ (ร้อยละ 83.33) อยู่ในระดับดีเยี่ยม รองลงมาทักษะการรับลูกบลลส่องมีระดับดี (ร้อยละ 78.13) อยู่ในระดับดีมาก และทักษะการยิงประตูสองมือ (ร้อยละ 66.67) อยู่ในระดับค่อนข้างดี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลอกก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บล	ก่อนเรียน (คะแนน)	ร้อยละ	หลังเรียน (คะแนน)	ร้อยละ
การส่งลูกบลลส่องมีระดับออก	9.04	32.29	24.21	86.46
การรับลูกบลลส่องมีระดับออก	8.75	31.25	23.33	83.33
การส่งลูกบลลส่องมีอัตโนมัติ	9.04	32.29	25.08	89.58
การรับลูกบลลส่องมีอัตโนมัติ	8.17	29.17	23.33	83.33
การส่งลูกบลลส่องมีระดับดี	7.88	28.13	23.92	85.42
การรับลูกบลลส่องมีระดับดี	9.63	34.38	21.88	78.13
การยิงประตูสองมือ	9.04	32.29	18.67	66.67
เฉลี่ย	8.79	31.40	22.92	81.85

การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลก่อนเรียนและหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน

ซึ่งทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที่ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียนของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 8.79 คะแนน จากคะแนนเต็ม 28 คะแนน สำหรับคะแนนทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.92 คะแนน เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบพบว่า ทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียน ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบทักษะพื้นฐาน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	24	8.79	1.38		
หลังเรียน	24	22.92	4.77	28.39	.000

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.86 และจากการทดสอบทางสถิติ โดยการทดสอบค่าที่กับเกณฑ์ร้อยละ 70 คือ คะแนนเกณฑ์ 19.60 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์กับคะแนนเกณฑ์ พบว่า สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลงเรียนและการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนทักษะพื้นฐานหลังเรียน			คะแนนเกณฑ์	t	Sig.
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.			
24	28	22.92	4.77	19.60	28.39	.000

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปัญบัติของเดวีส์ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.69$; S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพึงพอใจระดับมากสามอันดับแรก คือ นักเรียนสนุกสนานกับการจัดการเรียนการสอนและชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ($\bar{x} = 3.00$; S.D. = 0.00) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ($\bar{x} = 2.88$; S.D. = 0.34) และบรรยายกาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความสามารถในการคิดและมีความสุขกับการเรียน ($\bar{x} = 2.83$; S.D. = 0.38) ในขณะที่ความพึงพอใจระดับปานกลาง คือ นักเรียนสามารถนำความรู้จากการจัดการเรียนการสอนไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 2.25$; S.D. = 0.44) และบรรยายกาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างอิสระ ($\bar{x} = 2.46$; S.D. = 0.5) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปัญบัติของเดวีส์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ	2.88	0.34	พึงพอใจมาก
2. การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีเทคนิคใหม่ในการฝึกปฏิบัติ	2.63	0.49	พึงพอใจมาก
3. การจัดการเรียนการสอนน่าสนใจ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	2.75	0.44	พึงพอใจมาก
4. บรรยายกาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	2.83	0.38	พึงพอใจมาก
5. การจัดการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้และความเข้าใจได้ด้วยตนเอง	2.75	0.44	พึงพอใจมาก
6. บรรยายกาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างอิสระ	2.46	0.59	พึงพอใจปานกลาง

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7. นักเรียนสนุกสนานกับการจัดการเรียนการสอนและชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
8. นักเรียนได้เพิ่มพูนความสามารถในการคิดและมีความสุขกับการเรียน	2.83	0.38	พึงพอใจมาก
การเรียน			
9. การฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บล ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	2.54	0.51	พึงพอใจมาก
10. นักเรียนสามารถนำความรู้จากการจัดการเรียนการสอนไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้	2.25	0.44	พึงพอใจปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.69	0.40	พึงพอใจมาก

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่มีต่อทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการฝึกตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และเริ่งลำดับการฝึกจากกิจกรรมที่ง่ายไปทางกิจกรรมที่ยาก โดยรูปแบบของการสอนของเดวีสมีลักษณะเด่นที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะอยู่อยู่ ๆ ให้ได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงไปสู่ทักษะใหญ่ รวมถึงการเสริมเทคนิคต่าง ๆ เข้าไป ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้นักเรียนได้มีการเชื่อมโยงทักษะอยู่อยู่ ๆ เข้าด้วยกัน ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจที่จะแสดงความสามารถทางทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บล ทำให้ทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บลในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ โภศด เกตุกัน ระพีพัฒนา เดือนเพ็ญศรี และสิรารารณ จรัสรวีวรรณ์ (2565) ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในการสอนทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมถึงสอดคล้องกับพัชชิราภรณ์ หาดดา (2565) ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในการสอนทักษะพื้นฐานกีฬาเทเบิลเทนนิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสอดคล้องกับชัยวัฒน์ อันปัญญา (2565) ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในการสอนทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผลการวิจัยพบว่า การสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ ทำให้หลังเรียนผู้เรียนมีค่าแนวเฉลี่ยทักษะการเคลื่อนไหวและทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาที่กล่าวไว้ในข้างต้นสูงกว่าก่อนเรียน รูปแบบการสอนตามแนวคิดของเดวีส์นักจากจะช่วยพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาแล้ว ยังช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเล่นกีฬาด้วยแบบทดสอบสูงขึ้น (คำพัง ศรีท้าวปากดี, นิตยา ทองจันยาด, ประพันธ์ศักดิ์ เดชศรี, ศรีนร จัตุชัย และภาณุจนา แวงวรรณ, 2566; โภศล เกตุกัน, ระพีพัฒนา เดือนเพ็ญศรี และสิริวรรณ จัสริวัฒน์, 2565)

2. คะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกณฑ์ร้อยละ 70 หมายถึง ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลอยู่ในระดับดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.86 หมายถึง นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลอยู่ในระดับดีเยี่ยม ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ ชัยวัฒน์ อันปัญญา (2565) ที่พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเกณฑ์ที่กำหนดมีความแตกต่างกัน เนื่องจากในงานวิจัยนี้คะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลก่อนเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ในขณะที่งานวิจัยของ ชัยวัฒน์ อันปัญญา (2565) พบร่วมกับ คะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลก่อนเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 73.63 จะเห็นได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์มีความเหมาะสมในการนำไปปัจจัยกรรมการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอล เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการดังกล่าวสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลได้เป็นอย่างดี และทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บลอลของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์อยู่ในระดับมาก โดยพบว่านักเรียนสนุกสนานกับการจัดการเรียนการสอนและชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน บรรยากาศของการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม

ในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความสามารถในการคิดและมีความสุขกับการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมในการฝึกและปรับเปลี่ยนการแข่งขัน รวมถึงมีการให้รางวัลกับผู้ชนะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกลล์ เกตุกัน, ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี และสิรารัตน์ จารัสวีวัฒน์ (2565) ที่ใช้การแข่งขันและรางวัลเพื่อสร้างความสนุกสนานและแรงจูงใจให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม และร่วมมือกับปฏิบัติงานให้คลุ่งตามเป้าหมายอย่างสนุกสนาน

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้การจัดการเรียนการสอน มีความน่าสนใจ โดยมีกระบวนการที่เป็นลำดับขั้น และผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะอย่างช้า ๆ จนสามารถปฏิบัติเป็นทักษะใหม่ได้อย่างชำนาญ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอล ที่สูงขึ้น นอกจากนี้จากการพัฒนาทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ ผู้สอนก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผล ให้บรรยายกาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ความสนใจตลอดกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนคำนึงถึงช่วงเวลาของผู้เรียน จึงจะเกิด ผลลัพธ์ที่ดีในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละทักษะอย่างละเอียด และเตรียมสื่อ วิดีทัศน์แสดงภาพในการฝึกปฏิบัติ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติในชั่วโมงเรียน รวมถึงใช้ใน การทบทวนและฝึกซ้อมของผู้เรียน

2. ในระหว่างฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผู้สอนควรเอาใจใส่และสังเกตผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและให้ ข้อเสนอแนะกับผู้เรียนจนกระทั่งปฏิบัติได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแรร์บอลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็กครบทดองให้ร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น เช่น การจัดการเรียนรู้แบบสมมผสาน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น เพื่อศึกษาถึงผลลัพธ์เชิงคุณภาพในการฝึกทักษะปฏิบัติของผู้เรียน

2. การพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นแชร์บอลครรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์และการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของแฮร์โรว์หรือชิมพ์ซัน

เอกสารอ้างอิง

กฤษยาภรณ์ โตพิทักษ์. (2563). การประเมินการปฏิบัติ : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเรศวร.

โภศล เกตุกัน, ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี และสิริราวรณ จรัสรวีวนัน. (2565). ผลการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเด็ก. สารบรรณมหาวิทยาลัยมหากราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 11(1), 423–435.

คำพัง ศรีท้าวปากดี, นิตยา ทองจันยาด, ประพันธ์ศักดิ์ เดชศรี, ศิรินร จัตุชัย และกัญจนา แวงวรรณ. (2566). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬา Hayden บล็อก โดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเด็กส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3(4), 887–898.

ชัยวัฒน์ อันปัญญา. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทิพรัตน์ ไตรศิริสาคร. (2555). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแข็งบลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองสมทรสังคرم. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิศนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชาลังกรณ์มหาวิทยาลัย.

นุชринทร์ สมศรี. (2564). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง ระยะปี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกรุงปี.

บาล ชาบีรัมย์ และอมรเทพ วันดี. (2565). การเปรียบเทียบรูปแบบการสอนของเดวีส์ และการสอนแบบปกติที่มีต่อทักษะการเคลื่อนไหวของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 3 จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีสหศิริร์น, 19(1), 1-10.

บุญชุม ศรีสระอุด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น.

พัชิราภรณ์ ยาดดา. (2565). การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานกีฬาเบลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภูมิสิทธิ์ สจจหาดใหญ่. (2561). ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบสามิตร กับการจัดการเรียนรู้แบบสามิตรกับการจัดการเรียนรู้แบบรวมมือที่มีต่อความรู้ และทักษะการรำกระปี กระบองของนักศึกษาโปรแกรมวิชาพลศึกษา. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ “ครุศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 1” วันที่ 29 มีนาคม 2561 (หน้า 1110–1120). กำแพงเพชร: คณฑ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สำนักงานคณฑ์กรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางต้องรู้ และควรรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับการจัดการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2564 ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19). สีบค์ น.จาก http://academic.obec.go.th/images/official/1622514876_d_1.pdf

สำนักงานคณฑ์กรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). แนวทางปฏิบัติการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.

สมจัด ประทัยงาม, นพเรศวร์ ธรรมศรัณยกุล, เฉลิมพล สวัสดิ์พงษ์ และอรธิดา ประสาร. (2562). การพัฒนาทักษะการว่าไน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชธานีนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์, 3(2), 43–52.

